

N:o 185.

Af herr **Tynell**, i anledning af Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning om anslag för utvidgning af inseglingssännen till Trelleborgs hamn.

I Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående beviljande af anslag för utvidgning af inseglingssännen till Trelleborgs hamn äskas 130,000 kronor.

Afsedt är att för bemälda summa låta utvidga inseglingssännen till 80 meters bredd på en längd af 800 meter. Emot denna föreslagna åtgärd har jag intet att invända; men då ifrågasättas kan, att lugnet i hamnen efter förslaget realiserande under vissa vindar därigenom blifver lidande, vill jag, med stöd af de utlåtanden från lotsstyrelsen och väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, som förefinnas å sid. 6 i propositionen, inför Riksdagen gifva tillkänna, att det framdeles efter utvidgningen af inseglingssännen möjligen kan blifva af behovet påkalladt att utanför hamnöppningen i Trelleborg vidtaga anordningar med vågbrytare.

Lotsstyrelsen anför: »att utvidgningen af hamnöppningen till 60 meter och af sännen närmast utanför hamnen, på en längd af omkring 800 meter, till högst 80 meter visserligen ej är påkallad af något behof från allmänna sjöfartens sida, men att med hänsyn till den plats, som gifvits ångfärjelägena, och den betydliga gir, som ångfärjorna vid inlöpandet i hamnen därför måste taga, utvidgningen ej synes kunna undvikas, ehuru lugnet i hamnen vid friska vindar ifrån sydkanten därigenom säkerligen komme att lida».

Beträffande den redan verkställda ökningen af hamnöppningens bredd till 60 meter har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anført: »att den, enligt styrelsens förmenande är den högsta, som lämpligen kan medgifvas utan att äfventyra lugnet i hamnbassängen vid pålandsstor-

mar, därest icke särskilda anordningar med utanför hamnöppningen belägna och densamma skyddande vågbrytare skulle behöfva vidtagas».

Dessa tvänne från sakkunnigt håll afgifna utlåtanden ställa enligt mitt förmenande ganska starkt ifråga, att lugnet i hamnen kan komma att äfventyras efter utförandet af den nu föreslagna utvidgningen af inseglingstrännans bredd. Att detta insetts af flera samhällsmedborgare i Trelleborg torde efterföljande visa:

Vid ett den 20 sistlidne januari afhållet sammanträde med herrar stadsfullmäktige i nämnda stad, där ärendet för stadens vidkommande afgjordes, yrkade en af ledamöterna, att bifall till den ifrågasatta utvidgningen af inseglingstrännan skulle ske under villkor bland annat, att staten låter uppföra två vågbrytare, en på hvardera sidan af rännan. Som detta yrkande samlade 11 röster mot 16 har en ansenlig minoritet sålunda uttryckt sina betänkligheter mot företagets realiserande, utan att skydd för hamnen på samma gång sättes ifråga.

Emedan i den kungl. propositionen *icke* ifrågasättes något eventuellt skydd för hamnen i Trelleborg, men då, såsom jag anført, sådant möjligen kan komma att erfordras efter inseglingstrännans i kungl. propositionen föreslagna utvidgning, samt då det icke vore rättvist, att staden Trelleborgs skattedragare i en framtid möjligen skulle få vidkännas uppoffringar i sådant hänseende, allrahälsst som samhället allredan åtagit sig en utgiftssumma af 829,000 kronor för utvidgning af hamnen och inseglingstrännan till förmån för ångfärjetrafiken, vill jag härmed hemställa, att Riksdagen i och med beviljandet af 130,000 kronor eller eventuellt annat belopp för utvidgning af inseglingstrännan till Trelleborgs hamn samtidigt må uttala,

att staten bör anses vara skyldig att på sin bekostnad låta uppföra erforderliga skyddsanordningar utanför hamnen i Trelleborg, därest sådana efter inseglingstrännans utvidgning blifva nödvändiga för lugnet i hamnen.

Stockholm den 5 februari 1909.

Janne Tynell.